

Strony w postępowaniach karnych

Massimo Orsi (C-217/15), Luciano Baldetti (C-350/15)

Sentencja

Artykuł 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisu krajowego takiego jak będący przedmiotem postępowania głównego, który umożliwia prowadzenie postępowań karnych w związku z niezapłaceniem podatku od wartości dodanej po tym, jak za te same czyny nałożona została ostateczna sankcja podatkowa, w sytuacji gdy sankcja ta została nałożona na spółkę posiadającą osobowość prawną, a wskazane postępowania karne zostały wszczęte przeciwko osobie fizycznej.

(¹) Dz.U. C 245 z 27.7.2015.
Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – UAB „Borta”/Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ

(Sprawa C-298/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/17/WE — Wartość zamówienia leżąca poniżej progu przewidzianego przez tę dyrektywę — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Ograniczenie korzystania z podwykonawstwa — Złożenie wspólnej oferty — Zdolności zawodowe oferentów — Zmiany specyfikacji istotnych warunków zamówienia)

(2017/C 168/06)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB „Borta”

Strona pozwana: Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ

Sentencja

- 1) W odniesieniu do zamówienia publicznego, które nie wchodzi w zakres stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, zmienionej rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1336/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r., lecz które ma niewątpliwe znaczenie transgraniczne, art. 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak art. 24 ust. 5 Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymas (litewskiej ustawy o zamówieniach publicznych), który przewiduje, że w przypadku korzystania z podwykonawców w celu wykonania zamówienia na roboty budowlane wybrany oferent jest zobowiązany do wykonania we własnym zakresie prac głównych określonych jako takie przez podmiot zamawiający.
- 2) W odniesieniu do takiego zamówienia publicznego wynikające w szczególności z art. 49 i 56 TFUE zasady równego traktowania i niedyskryminacji, a także obowiązek przejrzystości należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, aby podmiot zamawiający zmieniał po opublikowaniu ogłoszenia o zamówieniu postanowienie specyfikacji istotnych warunków zamówienia dotyczące warunków i zasad łączenia zdolności zawodowych, takie jak rozpatrywana w postępowaniu głównym klauzula 4.3, pod warunkiem, po pierwsze, że dokonane zmiany nie są na tyle znaczące, by przyciągnąć potencjalnych oferentów, którzy wobec braku tych zmian nie mogliby złożyć oferty, po drugie, że rzeczone zmiany są odpowiednio ogłoszone, po trzecie, że zmiany te są dokonywane przed składaniem ofert przez oferentów, że termin na składanie tych ofert jest przedłużany, w przypadku gdy zmiany te są znaczne, że przedłużenie to jest dostosowane do znaczenia owych zmian oraz że przedłużenie to jest wystarczająco długie, aby pozwolić zainteresowanym podmiotom gospodarczym na będące konsekwencją tych zmian dostosowanie ich ofert, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

- 3) Artykuł 54 ust. 6 dyrektywy 2004/17, zmienionej przez rozporządzenie nr 1336/2013, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie postanowieniu specyfikacji istotnych warunków zamówienia, takiemu jak rozpatrywana klauzula 4.3, która w przypadku złożenia przez kilku oferentów wspólnej oferty wymaga, aby udział każdego z nich w spełnianiu odpowiednich wymogów w zakresie zdolności zawodowych odpowiadał proporcjonalnie części robót, którą każdy z nich rzeczywiście zrealizuje w wypadku udzielenia danego zamówienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 6 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbetsdomstolen – Szwecja) – Unionen/Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB

(Sprawa C-336/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2001/23/WE — Artykuł 3 — Ochrona praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw — Układy zbiorowe obowiązujące u przejmującego i zbywającego — Dodatkowy okres wypowiedzenia przyznawany zwolnionym pracownikom — Uwzględnienie stażu pracy nabytego u zbywającego)

(2017/C 168/07)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Arbetsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Unionen

Strona pozwana: Almega Tjänsteförbunden,

ISS Facility Services AB

Sentencja

Artykuł 3 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak te zaistniałe w sprawie w postępowaniu głównym przejmujący, wypowiadając umowę o pracę po upływie ponad roku od przejęcia przedsiębiorstwa, jest zobowiązany uwzględnić – przy obliczaniu okresu zatrudnienia pracownika istotnego z punktu widzenia ustalenia długości okresu wypowiedzenia, do którego pracownik ten jest uprawniony – staż pracy nabyty przez owego pracownika u zbywającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.